

PEKLEM K RAJI, ANEB: ÚTEK DO SVATÉ ZEMĚ.

DÍL II.

(Pokračování.)

Tam sečila v lenoče u stolu, skvostným koberec pokrytého, mladá dáma v elegantním lehkém obleku dle pařížské módy a čtla s hlavou trochu nakloněnou v nějakém žurnále, který před ní na stole ležel.

Na stole stojící lampa vrhala na ni jasné světlo.

Šumotem šatů a kroků vyrušená, dáma pozvedla hlavu a ohlédla se ku schodům.

Ada stála bez pohnutí, jsouc zahalená do svého jašmaku a čtla s hlavou trochu nakloněnou v nějakém žurnále, který před ní na stole ležel.

Dáma se oběma rukama stolu a vytkla z děšená:

"Ada! Ach, běda mně! Upří! Pomozte!"

Také Ada se zalekla, neboť byla tu dáma poznala.

Byla to její nepřítelkyně Toska! Toska křičela dala se na útek.

Také Ada potáhla se ku schodům a chtěla prchnouti.

Jerda k ní přiskočila, uchopila ji za paži a pravila s chvatem:

"Přýč odsud! My jsme se do staly do brlohu vlka!"

Obě utkaly ku vratům.

Tam proti nim přicházela Tosčina panská kelka, jež poznavši Adu při světle měsíce, vytkla z děšená:

"Maria panno, to jest hraběnka Ada!"

Utkala mimo ně, jako by jí hlava hořela.

Ada a Jerda vyrazily ze vrat, nevímajice si vrátého, který tam nyní stál a chtěl je zdržeti.

Utkaly co jim nohy stály, aniž by věděly, kam se dostanou.

Konečně byly tak unaveny, že si musely chvíli odpočinouti.

Aby je nebylo v těch bílých jašmáčkách tak doře viděti, sundaly je se sebe a přehodily si je přes paže.

Nyní byly obě v evropském obleku a utkaly dále směrem k pobřeží Bosporu.

Najednou se před nimi objevil po evropsku oděný pán a otázal se jich po anglicku:

"Jak sem přicházíte docela samy?"

Ada mu nyní vypravovala, že byly přepadeny od námořníků a že musely před nimi prchat, a požádala je, aby je vzal pod ochranu a pomohl jim, aby se dostaly k Therapii, kde na ně čekají jejich průvodci se člunem.

Angličan jí poslušal s napoutou pozorností, upíraje na ni vášnivý pohled.

Najednou se ozval na blízku hlas:

"Mylord, člun je zde!"

"Já přijdou hned!" odpověděla Angličan a nabídl se pak Adě, že ji s sebou doveze na svém člunu až k Therapii.

Ada jeho laskavou nabídku s radostí přijala a šla s Jerdou za ním.

Za chvíli stánu na pokraji břehu, kde stáli několik člunů.

Na břehu stála nějaká dáma s trochu stranou stálo několik mužů v poloevropských a polotureckých oblecích.

"Nejďte dlouho," pravila dáma ve špatné angličtině, když k ní lord s Adou a Jerdou přistoupil.

"Musí jsem se zdržeti, Thyrsu. Ani jsem si nepomyslil, že někdo zde najdu, kdo by potřeboval mé ochrany. Tyto dvě dámy se odezdávají do mé ochrany."

Jak se zdálo, nebyla Thyrsa těmi slovy příliš potěšena, neboť si změlila Adu hrým pohledem a pohledila opovrhivě na Jerdu, přičemž zamumlala několik slov.

Lord nyní pokročil k oběma sluhám a odstupil s nimi trochu stranou, počal s nimi rozmlouvat. Pak se vrátil ke člunu a pobídnul Adu a Thyrsu, aby s ním vstoupily do člunu. Na to ještě pravil k Adě:

"Jak vidíte, mylady, jsou ty člunky tak malé, že v nich mohou jet tři osoby seděti. Proto bude muset vaše průvodkyně jeti s mými služebnicí."

Ada se zarazila, jsouc tím návrhem nemile dojata, a ohlédla se rozpačitě na Jerdu.

Angličan však uchopil ji v náručí, vyzdvihl ji, a Ada se ocitla ve člunu, aniž by věděla, jak se tam dostala.

Ada ještě viděla, jak Jerda ku předu pokrčila, chtějíc za ní pospílet.

Ale člunek odrazil ode břehu, že již nebylo jí možno do něho skočiti.

Nyní ji uchopil jeden sluhů za paži a táhl ji do druhého člunu.

Člunek s Adou vyplul s velkou rychlostí do proudu, a tento jej unášel dále.

Druhý člunek, v němž Jerda se seděla, plul s počátku hned za

prvním, ale brzo se uchýlil zase ku břehu.

Ada pozorovala, že ta plavba již příliš dlouho trvá. To jí bylo podezřelým a ona se proto otázala lorda:

"Kam mě to vezete, mylord?"

"Kam jste chtěla, mylady," odpověděl tento chladně.

"Já jsem se chtěla vrátit k přítelkyni v Therapii!" zvolala Ada rozčileně.

"U Therapie?" opakoval lord, krouživ hlavou. "Pak jsem vám dobře nerozuměl! Já myslil, že chcete k Tophane!"

"Tedy mě nechte vystoupit na břeh, at je to kdekoliv. Já půjdu zpátky sama."

"To nejde!" odvětil lord.

"Já tomu chci!" zvolala Ada rozčilená a vyskočila z člunu.

Lord pojal Adu okolo pásu, přitáhl ji zpět na sedadlo a pevně jí držel.

Řekl jí, že se mylil, že rozuměl Tophane místo Therapie, a nyní je nic jiného nezbyvá, než aby lady v jeho domě přes noc zůstala a on bude ráno vědět, co se má dále státi. K Bujukdere, že plují čluny každou hodinu.

Ada byla v zoufalství, když si pomyslíla, že ji Evgen na pobřeží marně hledá, a nemůže se jí nikde dopatřit, ani dovolat.

Pak se ohlédla zase zpátky i spatřila v malé vzdálenosti člunek, který za nimi plul a v němž poznala Jerdu. To jí bylo zase poněkud útěchou.

Najednou zabočil člun, v němž Ada seděla, ku břehu a přistál u schodů.

Lord z něho vyskočil a pomohl nejprve Thyrsu a pak Adě z nahu vystoupiti.

Když vyšli po stupních nahoru, čekalo tam několik mužů s pochodněmi a s dvěma nosítky.

Thyrsa hned do jednoho z nich vstoupila. Lord otevřel druhé a pobídl Adu, aby se do něho posadila.

"Což mje průvodkyně, mylord?" tážala se Ada.

"Ta přijde za vámi," odvětil tento netrpělivě a postrčil Adu do nosítky, zavřel za ní dvířka.

Nosiči pozdvihli nosítka a klesali dále. Lord kráčel při nich.

Za chvíli zavřely dvě, nosiči postavili nosítka, lord pomohl Adě z něho vystoupiti a pravil:

"Buďte mi vítána v mém domě!"

Zachvěla se uleknutím, neboť v něm poznala lorda Lawdale, který jí byl již v té kavárně tak nápadným a o němž jí byl doktor Kritz povídně vypravoval.

Ten člověk na ni činil odporový dojem, že od něho ucovala a ohlédla se bázlivě kolem po dvoře.

Viděla tam však jen několik na blízku stojících sluhů a služek.

Lord se k jedné z těch služek obrátil a poručil jí, aby zavedla tu dámu do hostinského pokoje.

"Já zde počkám na svou průvodkyni!" pravila Ada.

"Kdo ví, kdy ti líni chlapi ji sem přivedou!" namítl lord. "Zde je chladno—jďte do svého pokoje a spěte! Dobrou noc."

Dal služce pokyn, uklonil se a Adě odešel.

Ada se k ní obrátila a řekla jí, že za ní ještě přijde její průvodkyně a ona se chce na ni počkat.

"Jen počíte do svého pokoje, mylady," pravila služka. "Zde je příliš chladno!"

Ada se chtěla zdráhati, ale na služčinu opětovnou domluvu se před odhodlala jíti s n.

Služka jí zavedla do krásně zařízeného pokoje, postavila světlo na stůl a otázala se jí, zdali ještě něco poručí.

"Až přijde moje průvodkyně, přiveďte ji sem!" odvětila Ada.

Služka pokrčila rameny, dala jí dobrou noc a odešla.

Ada sklesla zase na divan a šepotala s povzdechem:

"Evgene, můj šlechtný příteli, pospěš sem a zachraň mě!"

Kde byl nyní Evgen? Kde byla Jerda?

Ta by byla musela již dávno za ní přijíti, ale posud nepřicházela.

Uplynulo několik minut, když Jerka otevřenými dveřmi tam vstoupila.

Byla uleknutím rovněž jako její paní náramně bleďa, a na jejím obličejí se jevílo zděšené.

Ohlédla se úzkostlivě kolem sebe a když spatřila Tosku, rozběhla se k ní a zasténala, tisknouc si ruce na hrdla:

"Ach, milostivá paní, to jest strašné!"

"Co pak se ti stalo?" tážala se Toska, počínajíc se opět děsiti.

"Já jsem jí viděla! Ach, to jest strašné!"

"Koho že jsi viděla?"

"Ji, tu nebožku — hraběnku Adu!" šeptala Jerka pferývaným hlasem, ohlédajíc se úzkostlivě po sni, jako by se také ona strachovala, že by mohla ta příšerná postava náhle z některého kouta vystoupiti.

"Tedy to byla pčce ona!" zasténala Toska.

Jerka na ni pohlédla zděšená a tážala se:

"Viděla jste ji snad také, milostivá paní?"

"Ano, já jí také viděla!"

"Milosrdný Bože!" zvolala panská zděšená a přitiskla si dlaně na obličej.

Toska se opřela zády o lenoch pohovky a šeptala:

"To je již po třetí, co jsem tu nebožku viděla! Ach, to bude má smrt! Ona mě pronásleduje! Kam se před ní ukrýv?"

Konečně Toska pravila slabým hlasem, aby jí Jerka přinesla sklenici vody a pak aby u ní zůstala. Tato odkvapila.

Sotva že byla venku, otevřely se zase dvě a tentokrát vešel do pokoje hrabě Oroši, vracje se ze své vycházky.

Ohlédl se překvapen po pokoji a tážal se:

"Proč zde hoří tolik světla? To zrovna tak vypadá, jako by se tu měla odbyvat nějaká slavnost!"

Toska mu vypravovala o tom přišerném zjevení.

Hrabě jí pozorně poslouchal, potupně se usmívaje, a pravil pak, že jen její příliš živá obrazovost jí klamala.

"Ale to přece není možná," namítila Toska, "aby dvě osoby, jež jsou od sebe vzdáleny, skoro stejnou dobou jednoho a téhož ducha viděly, kdyby nebyl něčím skutečným!"

Toska nyní zavolala panskou a poručila jí, aby vypravovala, co bylo jí se stalo.

Tato uposlechla.

Nyní se hrabě pčce trochu zamyslíl. Zavřel několikrát hlavou, jako by nevěděl, co si má o tom mysleti.

"Ano, to vim!" odvětila panská.

"Když jsem všem milostivou paní strojila a připípa a jsem jí límeč k tomu, ohnul se mi při tom špendlík a pronikl do vnitř skrze šaty. Když pak milostivá paní krkem rychle pohlehla, píchla se o ten špendlík, že jí i kapka krve z té rány vypršela."

"Tu to máme! Tedy jsem se nemýlil!" zvolal hrabě.

Toska zavřela prudce hlavu a zvolala podrážděně:

"Ale já vim, co jsem viděla, stěhla a cítila—a to mi nevymluvíš!"

"Já zase vim, že musíte mít vy ženské ve všem poslední slovo, kdyby to byl sebe věšší nesmysl!" pravil hrabě.

"Ty jsi neznaboh a nevěšší než čemu!" zvolala Toska. "Ale ten velebný pán o tom nepocnybuje a radil mi také, co mám dělati, abych dala odpuštění svých hříchů a zachránila se před jejich zlymi následky! A já jsem pevně odhodlána, jeho dobré rady uposlechnouti!"

"A k čemu ti radil?"

"Abych vykonala kající pouť ku svatému hrobu do Jerusaléma a já jí také vykonám, třeba si bez tebe!"

"Ty jsi náramně odvážliva, což bych byl v tebe nikdy nehledal! Ale staň se, já tam půjdu s tebou! Aspoň zase seznám jiné kraje a jiné lidi! Ty se můžeš o kajčnicce modliti, a já se budu vydávajíc slabé světlo."

Toska konečně usnula, ale její spání bylo velmi nepokojné a ona se každou chvíli z něho vyrušila.

Zdálo se jí, že ten upír v podobě Ady z tmavého kouta k ní se přibližuje, že se na ni s velkou tíží vrhá a po straně do krku zuby jí zatíná.

Toska zděšením vytkla, vzchopila se rychle na loži a vzírala ustašena kolem sebe.

Přitiskla si ruku na krk, kde byla, jak se jí zdálo, od toho upíra kousnuta.

Panská se její pronikavým výkřikem probudila, přiskočila k ní, a tážala se ustrašena, co se jí stalo.

"Ten upír byl u mne — byla to Ada! Podívej se, zde mě poznamenal! Ach, já jsem ztracená!"

Při tom si ukazovala na krk, kde se jí zdálo, jako by cítila bolest, pravila pak rozčervělým hlasem:

"Podívej se sem! Zde mě to páli! Ten upír mě kousnul!"

Panská rozsvítila svíčku a posvítla Tosce na krk.

Spatřila tam skutečně malé škrábnutí na kůži, ale pravila:

"To přec nic není, milostivá paní! Zde jste se dnes ráno při strojení škrábala špendlíkem! Do rána se to ztratí!"

"Ne, ne!" zvolala Toska chytaně. "Ty mě chceš klamati, to je kousnutí od toho upíra! On mně vysával krev! Já tu ještě cítím umřelý puch!"

Toska ještě stále bleděla, a teprv když byl bílý den, a když muzievné s minaretů věfcíc k modleci vyzývali a ptačově vzalrdě prozpěvovalo, upokojila se poněkud, zavřela oči a upadla v nepokojný spánek.

Panská byla již dříve na sešli usnula.

Když se Toska zase probudila, zavolala k sobě panskou a poručila jí, aby poslala pro některého katolického kněze.

Asi za hodinu objevil se v pokoji kněz vážného a ctihodného vzezření.

Toska poučila nyní panské, aby se odstranila a postarala se, aby jí nikdo z její rozmluvy s duchovním otcem nevyrušoval.

Její rozmluva trvala velmi dlouho. Duchovní jí radil, aby činila pokání a na utvrzení svého dobrého předsevzetí, aby vykonala kající pouť do svaté země.

Toska to přislíbila, a duchovní odešel.

Brzo po jeho odchodu přišel k ní hrabě Oroši a tážal se:

"Je ten černý pán již pryč? Co tu chlel?"

"Já jsem pro něj poslala, abych svému zarmoucenému srdci ulehčila a nalezla v jeho slovech útěchu a posilu."

"Proti čemu?"

"Proti tomu hroznému upíra! On byl v noci zase u mne! Já ho viděla! Byla to Ada!"

"To je bláznovský nesmysl!"

"Ne, ona byla v noci u mne!" zvolala Toska a vypravovala pak, jak v noci Ada ku upír k ní přišla, jak jí svou tíží dusila a sála jí z krku krev.

"Přesvědč se o tom!" doložila pak. "Zde na mém krku to užíří, jak mi prokousla kůži!"

Hrabě se jí podíval na krk, kam mu ukazovala, a spatřil tam na kůži malé škrábnutí.

"To je k smíchu!" pravil pak.

"Kdyby to bylo skutečně kousnutí od upíra, musel by mít zuby jako špendlíky! A Ada přece měla zcela pravidelné zuby, jako ty! To není jiného, než škrábnutí špendlíkem!"

Zavolal panskou a otázal se jí, zdali ví, od čeho to škrábnutí na krku její paní pochází.

"Ano, to vim!" odvětila panská.

"Když jsem všem milostivou paní strojila a připípa a jsem jí límeč k tomu, ohnul se mi při tom špendlík a pronikl do vnitř skrze šaty. Když pak milostivá paní krkem rychle pohlehla, píchla se o ten špendlík, že jí i kapka krve z té rány vypršela."

"Tu to máme! Tedy jsem se nemýlil!" zvolal hrabě.

Toska zavřela prudce hlavu a zvolala podrážděně:

"Ale já vim, co jsem viděla, stěhla a cítila—a to mi nevymluvíš!"

"Já zase vim, že musíte mít vy ženské ve všem poslední slovo, kdyby to byl sebe věšší nesmysl!" pravil hrabě.

"Ty jsi neznaboh a nevěšší než čemu!" zvolala Toska. "Ale ten velebný pán o tom nepocnybuje a radil mi také, co mám dělati, abych dala odpuštění svých hříchů a zachránila se před jejich zlymi následky! A já jsem pevně odhodlána, jeho dobré rady uposlechnouti!"

"A k čemu ti radil?"

"Abych vykonala kající pouť ku svatému hrobu do Jerusaléma a já jí také vykonám, třeba si bez tebe!"

"Ty jsi náramně odvážliva, což bych byl v tebe nikdy nehledal! Ale staň se, já tam půjdu s tebou! Aspoň zase seznám jiné kraje a jiné lidi! Ty se můžeš o kajčnicce modliti, a já se budu vydávajíc slabé světlo."

Toska konečně usnula, ale její spání bylo velmi nepokojné a ona se každou chvíli z něho vyrušila.

"Kde je tvá paní?"

"Ach, pane, já to nevím!" odvětil János smutně a počal vypravovati o té nešťastné procházce, jak byli přepadeni a co se dále stalo.

Jánošovo vypravování Evgena a Kritze velice polekalo, neboť se museli domnívati, že byly ty ženské buď zabloudily anebo že byly od těch surových námořníků násilím někam odvečeny.

Kritz nyní učinil návrh, aby se vrátil Evgen do Bujukdere, že snad již ty dvě ženské s Janošem v Therapii, kdyby tam přišly.

Dle toho ujednání se dal Evgen doplatiti zpátky do Bujukdere, ale tam se dověděl, že tam Ada a Jerda nejsou.

Pak vsedl do jiného člunu a plul k Therapii.

Tam však nebylo po zmizelých ženských posud ani stopy.

Kritz se jen tolik dověděl, že tam byla všem večer na břehu tlupa námořníků, kteří prý byli opilí a tropli rozličné neplechty.

Zde tedy bylo všecko pátrání marným a Evgen odplul s Janošem zase zpátky do Bujukdere, kde po poledni přistáli.

Zde byli radostně překvapeni, když spatřili Jerdu, která proti nim pícházela a Evgen se jí hned otázal, kde je Ada.

"Ach, kdybych to věděla!" zvolala Jerda smutně.

Nyní také ona vypravovala o té nešťastné procházce a co se s nimi dále stalo.

"Já měla za to, že jsem docela bezpečna," vypravovala Jerda dále, "neboť se mi zdálo býti ten pán velmi vznešeným a proto jsem již neměla ani nejmenší obavy. Teprv když jsme již dlouhý kus cesty pluli, ukázalo se, že v tom byla zrada. Já byla od zadu uchvátna, na dno člunu poražena a než jsem se vzpamatovala, byla jsem na rukou i na nohou svázána. Pak přirazil člun ku břehu, já byla jako kus klády na písek vyhozena, ti lotrové mi hodili na obličej kus plachty, nechali mě ležeti a odpluli. Tak jsem musela dlouho ležeti. Konečně se mi přece podařilo tu plachtu s hlavy si shoditi, a já počala volati o pomoc. Ale když jsem se nemohla nikoho dovolati, umkla jsem konečně a zůstala ležet až do rána. Konečně jsem spatřila na břehu několik lidí a počala jsem na ně volati. Oni ke mně přišli, rozvázáli mi ruce a nohy a mnoho se mne vyptávali. Ale já jsem jim nerozuměla, a těž oni tomu nerozuměli, co jsem jim vypravovala. Já jsem se pak s velikým namáháním dovolala až sem."

Evgen se pak Jerdu otázal, zdali není docela žádného tušení, kdo asi Adu odvezl, a Jerda mu mohla řádně odpovědět, že to musel býti nějaký cizinec, Evropan, poněvadž přece se svými lidmi turecky nemluvil a také Ada se s ním mluvila v jeho řeči.

Také podotkla, že ten cizinec nějakého Bowringa jmenoval.

Toto jméno a popsání obleku těchto sluhů bylo to jediné, podle čeho mohl Evgen po tom únosci dále pátrati.

Popál si jen krátkého oddechu a pak zase vsedl s Jerdou a s Janošem do člunu a plul ještě jednou k Therapii.

Tam přede všem vyhledal svého přítel Kritze, který si dal od Jerdy ty sluhů co možná důkladně popsatí a pravil pak, když mu byla vše vyprávěna:

"Již se mi počíná tá věc vyjasňovati! Pamatujte se na toho lorda Lawdale?"

"Ano, velmi dobře!" odpověděla Evgen.

"Takovou livrej má jeho služebnictvo, jakou nám Jerda popsal a která jest i v samém Cařihradě velmi nápadnou, ačkoli zde vidí člověk ze všech konců světa rozmanité kroje. A o tom lordovi je známo, že takové kousky provádí."

"Znáte také jméno Bowring?"

"To znám také!" odpověděla Kritz. "Je to jméno jistého Angličana, kterýž nemá dobrou pověst. Je prý baronetem anebo čms podobným a vede zhrálý život."

"Lawdale! Lawdale!" zvolal Evgen zlostně. "Pojďte hned k němu! — On se mi musí zodpovídati!"

"Ale nesmíme se přenáhliti, příteli!" namítl Kritz. "Ještě nevíme nic jistého, a na pouhé domněnky k takovému rozhodnému kroku se odvážiti není rádo, ježto by se tím mohlo všecko pokaziti."

"Co tedy máme dělati?" tážal se Evgen.

"My sami proti tomu lordovi nic nepoděláme. Kdybychom šli k němu a vyzvali ho, aby se nám zodpovídal, dal by nás z domu vyprskati a vyslal by se ním. Proto si musíme opatřit pomoc od příslušného úřadu a tu můžeme jen tenkrát dostati, když budeme moci své udání platnými doklady dotvrditi."

Kritz počal hned činiti další kroky a poněvadž byl právě v Therapii, odebral se k domu baroneta Bowringa.

Tam tekl vrátěním, že se dověděl, že je lord Lawdale v té vile

na návštěvě, a on že si přeje se několik okamžiků s ním mluvit.

"Lord Lawdale zde byl všem až pozdě do noci, ale dnes zde není nikdo na návštěvě," odvětil vrátný.

"Jest mi líto, že jsem tu cestu marně sem vžil," pravil Kritz. "Byl zde mylord sám?"

"Ne, byla s ním též mylady," "Dobře, děkuji vám!" pravil Kritz.

Dal vrátnému zprotného a odešel se svým přítel.

Nyní měli jistotu, že byl lord Lawdale se svou domnělou paní všem večer v Therapii, a že se z Bowringovy vile teprve v noci vzdálil.

Nyní záleželo na tom, aby měl Jerda příležitost viděti livrej Lawdala služebnictva, a proto se odebral Kritz s Evgenem, Janošem a s Jerdou do Pery, kde se postavili u vily lorda Lawdala a dávali pozor na osoby, z kterých vycházely a do ní vcházely.

Jerda se zahálala do jašmaku, usadila se na kámen naproti vratům a dělala, jako by byla usnula, ale při tom pohléžela stále na vrata.

Vrata se konečně otevřela, a z nich vyšli dva mužové a kráčeli cestou dolů.

Jerda dělala, jako by se byla probudila, zdvihla se a oznámila Evgenovi a Kritzovi, že ta livrej se shoduje, ano že myslí, že v tom jednom mužovi poznala jednoho z oněch služebníků, kteří s ní všem byli v tom člunu a tak hanebně s ní nakládali.

"Nyní již můžeme podati žalobu a hledati pomoc," pravil Kritz. "Ale u koho?" tážal se Evgen.

"U anglického vyslanectví jakožto prvního úřadu, k němuž se musíme obrátit, poněvadž chceme žalovati Angličana. U tureckých úřadů bychom nic nepodělali, ježto si tyto netroufají proti Angličanovi o své moci zakročiti, aby proto neměli s anglickým vyslanectvem nemilé opletání."

Evgen a Kritz pospíšili nyní na anglické vyslanectví.

Vyslanec však nebyl v tu dobu ve svém paláci. Byl někde v Bujukdere a Kritzovi a Evgenovi bylo řečeno, že na tento den úřadní hodiny již prošly, a oni že by mohli býti jen v tom případě ještě vyslechnuti, kdyby se tu jednalo o nějakou velmi důležitou a nutnou věc.

"Naše věc jest velmi nutná!" pravil Evgen. "A proto žádáme, abychom byli hned vyslechnuti."

Teprve po dlouhém mlčení a se zdráhání zavedl konečně úřadní Evgen a Kritz do kanceláře jednoho tajemníka, který se ještě v paláci našel.

Sir Humar (čti: Ser Jumar) je přijal s velikou zdvořilostí a vyslechl jejich žalobu proti Lawdaleovi velmi pozorně.

"Máte důkazy pro svou žalobu?" tážal se pak.

"Ty jsem již udal," odpověděla Evgen.

"Ty dostačují, když ty není lepišch," pravil tajemník. "Tedy zde zase jedno darebáctví od toho člověka, který musí být velmi prohanán a drzý chlap. Vaše žaloba jest nám vítanou, pane, neb nás opravňuje k okamžitému zakročení proti tomu člověku, který není bezpochyby nic jiného, než podvodník a šibal první třídy!"

"Bylo by to možným?" tážal se Evgen překvapen.

"My ho aspoň za to považujeme!" odpověděla tajemník. "Ale podržte prozatím pro sebe, abyste si ve své záležitosti sami neukouklí. Pojďte se mnou a udejte svou žalobu do protokolu. Pak učiním hned sám první potřebné kroky, abychom strhli tomu šibalovi škrabošku s obličje a jeho hanebným kouskům přitřez učinili."

Evgen a Kritz byli slovy toho rázného úředníka velice potěšeni a šli s ním do kanceláře, doufajíc, že bude jejich věc brzo vyřízena.

"Dostavte se sem zítra ráno, až se začne úřadovati, pánové!" pravil úředník. "Pak učiníme další kroky."

"A dnes by to nebylo již možným?" tážal se Evgen.

Sir Humar pokrčil raměna a pravil:

"Já bych si toho sám přál, ale tak rychle to nejde. Já hned nemohu tureckou policii komandovati. My jsme zde v cizí zemi a nesmíme zdejší úřady obejtí. Jen to zatím podržte pro sebe, pánové, a zítra ráno sem přijďte!"

jej Ada tak prudce od sebe, že zavrávorá zpět.

"Já takových násilností proti mě osobě netřím! Já dovedu miš lovat, ale také nenáviděti! Kdybys byla co otrokyně v některém tureckém harému zavřena, pak bys toho snad litovala, žeš raději nezůstala v domě anglického lorda. Takové zboží, jako jsi ty, se v Turecku vždycky prodá!"

Aniž by to byl lord Lawdale ve své horlivosti spozoroval, otevřely se dveře, a v nich se objevila ženská a vešla s chvatem do pokoje.

Byla to Thyrsa.

Její oči vztekem jiskřily a v jejím obličejí se jevílo divoké rozčilení.

"Ty zrádný lhář!" sotpla Thyrsa. "Do toho umřelého obličje jsi se tedy zamuloval — chceš jsi zde udělati paní, a já mám býti tvou otrokyní? Takovým způsobem chceš dostáti svým slibům? Ty jsi bídný lhář!"

Lawdale se s počátku zarazil a vyvaloval na rozloženou Thyrsu oči, nemoha ani slova promluvit.

Brzo se však zase vzpamatoval a vzkřikl:

"Thyrsu, nezapomínej, kdo je zde pánem!"

"A ty nezapomínej," obořila se naň Thyrsa, "co jsi mi všeko sliboval, a že mohu tomu pánovi zlomit vaz!"

Pokračování bud.

Dojďte si do kterékoli lékárny a dostaněte si zdarma ukázkou Chamberlain's Stomach and Liver Tablets. Jsou výborným prostředkem proti žlučce. Těž zlepšují chuť k jídlu, posilují zažívání a regulují játra a stěva. Lehce se užívají a mají příjemný výsledek.

ADRESÁŘ ČESKÝCH SPOLKŮ.

OMAHA.
Rád Pataček č. 1203B.
odbyvá své pravidelné schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

Rád Jan Hus, č. 5, Rytířů Práha, odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

Těž Jed Sokol v Omasu odbyvá své pravidelné schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

Podp Sokol Tyrš č. 1.
odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

Tábor Columbus č. 69 WOV.
odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

Tábor Nebraska č. 4771 MWA.
odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

Tábor Nebraska č. 158 WOV.
odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

Tábor Vlastislava č. 29 JCD.
odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

Nbor Hvězda Nová č. 86 JCD.
odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

Nbor Martha č. 10.
odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

Podp sbor Sokolek Tyrš č. 1.
odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

Tábor Myria č. 922 R. N. A.
odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

SOUTH OMAHA.
Prva Lohé č. 828 AOWU.
odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

odbyvá své schůze každou úterý v 8 hodin večer v místnosti 2228 So. 13th St. Předšedce Josef Mik, tajemník Karel Špaček, 1227 So. 13th St., účetník Karel Špaček, 1419 So. 13th St., pokladník Ant. Novák.

KAPITOLA XV. Travné chvíle.

Provázen doktorem Kritzem, byl Evgen onoho bankéra, kterýž naň již čekal, šťastně nalezl a ten mu oznámil, že si může ty očekávané peníze za čtyři dny u něho vyzdvihnouti.

Vydív s ním ještě některé, té věci se týkající formalnosti, vrátil se Evgen s Kritzem zase k přítelkyni, kde měla Ada se svými průvodci, Janošem a Jerdou na ně čekati.

Ale tam nikoho z nich nenašli a všecko hledání bylo marné.

Konečně se vrátili již po třetí ke člunu, který tam na ně čekal, a tentokrát tam nalezli aspoň Janoš, který seděl u člunu a držel se oběma rukama za hlavu, v kterém měl velké bolesti.

Evgen hned k němu pospíšil a otázal se ho:

"Kde je tvá paní?"

"Ach, pane, já to nevím!" odvětil János smutně a počal vypravovati o té nešťastné procházce, jak byli přepadeni a co se dále stalo.

Jánošovo vypravování Evgena a Kritze velice polekalo, neboť se museli domnívati, že byly ty ženské buď zabloudily anebo že byly od těch surových námořníků násilím někam odvečeny.

Kritz nyní učinil návrh, aby se vrátil Evgen do Bujukdere, že snad již ty dvě ženské s Janošem v Therapii, kdyby tam přišly.

Dle toho ujednání se dal Evgen doplatiti zpátky do Bujukdere, ale tam se dověděl, že tam Ada a Jerda nejsou.

Pak vsedl do jiného člunu a plul k Therapii.

Tam však nebylo po zmizelých ženských posud ani stopy.

Kritz se jen tolik dověděl, že tam byla všem večer na břehu tlupa námořníků, kteří pr